Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2160/2003**

af 17. november 2003

om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser

(EFT L 325 af 12.12.2003, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1003/2005 af 30. juni 2005	L 170	12	1.7.2005
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2160/2003

af 17. november 2003

om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Levende dyr og produkter af animalsk oprindelse er opført på listen i traktatens bilag I. Husdyrbrug og afsætning af produkter af animalsk oprindelse er en vigtig indkomstkilde for landbrugerne. For at sikre en rationel udvikling af landbrugssektoren må der gennemføres veterinæraktioner, der tager sigte på at beskytte og højne menneskers og dyrs sundhed i Fællesskabet.

(2) Beskyttelsen af mennesker mod sygdomme og infektioner, der direkte eller indirekte kan overføres mellem dyr og mennesker (zoonoser), er af meget stor betydning.

(3) Zoonoser, der kan overføres med fødevarer, kan medføre menneskelige lidelser og økonomiske tab for fødevareproducenterne og levnedsmiddelindustrien.

(4) Zoonoser, der overføres via andre kilder end fødevarer, navnlig via vildtlevende dyr og selskabsdyr, er også et problem, der må tages højde for.

(5) Zoonoser, der forekommer i primærproduktionen, skal bekæmpes på fyldestgørende måde, så det sikres, at denne forordnings mål nås. Når der er tale om primærproduktion, hvor lederen af fødevarevirksomheden leverer små mængder primærprodukter direkte til den endelige forbruger eller til lokale forretninger, er det imidlertid hensigtsmæssigt at beskytte folkesundheden gennem national lovgivning. Der er i dette tilfælde et tæt forhold mellem producenten og forbrugeren. En sådan produktion skulle ikke bidrage væsentligt til den gennemsnitlige forekomst af zoonoser i dyrepopulationer i Fællesskabet som helhed. De generelle krav til prøveudtagning og analyser kan være upraktiske eller uhensigtsmæssige for producenter med meget få dyr, som er etableret i regioner, hvor der gælder specielle ugunstige geografiske forhold.

(6) Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke

([1]) EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 260.
([2]) EFT C 94 af 18.4.2002, s. 18.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2002 (EUT C 180 E af 31.7.2003, s. 160), Rådets fælles holdning af 20.2.2003 (EUT C 90 E af 15.4.2003, s. 25) og Europa-Parlamentets holdning af 19.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 29.9.2003.

▼B

zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger [1] indeholder bestemmelser om indførelse af systemer til overvågning af bestemte zoonoser og foranstaltninger til bekæmpelse af salmonella i visse fjerkræflokke.

(7) Ifølge ovennævnte direktiv skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen de nationale foranstaltninger, som de har truffet for at nå de i direktivet fastsatte mål, og opstille planer for overvågning af salmonella hos fjerkræ. Rådets direktiv 97/22/EF [2] om ændring af direktiv 92/117/EØF har imidlertid suspenderet kravet i afventning af den revision af direktivet, der er foreskrevet i artikel 15a i direktiv 92/117/EØF.

(8) Flere medlemsstater har allerede forelagt deres planer for overvågning af salmonella, og Kommissionen har godkendt disse. Desuden skulle alle medlemsstater med virkning fra den 1. januar 1998 iværksætte de minimumsforanstaltninger, der er fastsat for salmonella i afsnit I i bilag III til direktiv 92/117/EØF, og fastsætte bestemmelser om, hvilke forholdsregler der skal tages for at undgå, at der føres salmonella ind i en bedrift.

(9) Disse minimumsforanstaltninger vedrører navnlig overvågning og bekæmpelse af salmonella i avlsflokke af arten *Gallus gallus*. Hvis serotyperne *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* er blevet påvist, og dette bekræftes ved udtagne prøver, fastsætter direktiv 92/117/EØF særlige foranstaltninger med henblik på at bekæmpe infektionen.

(10) I henhold til anden EF-lovgivning skal der foretages overvågning og bekæmpelse af visse zoonoser i dyrepopulationer. Især Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin [3] omhandler kvægtuberkulose og kvægbrucellose. Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet [4] omhandler fåre- og gedebrucellose. Nærværende forordning bør derfor ikke medføre unødvendig gentagelse af disse allerede gældende krav.

(11) Desuden vil fremtidig fællesskabslovgivning om fødevarehygiejne indeholde særlige elementer, der er nødvendige for forebyggelse, bekæmpelse og overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser, ligesom den vil fastlægge særlige krav vedrørende fødevarers mikrobiologiske kvalitet.

(12) Direktiv 92/117/EØF foreskriver indsamling af data om forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser i foder, dyr og fødevarer samt hos mennesker. Dette dataindsamlingssystem giver, selv om det ikke er harmoniseret og derfor ikke muliggør en sammenligning mellem medlemsstaterne, grundlag for en vurdering af den nuværende situation med hensyn til zoonoser og zoonotiske agenser i Fællesskabet.

(13) Dataindsamlingssystemets resultater viser, at bestemte zoonotiske agenser, navnlig *Salmonella* spp. og *Campylobacter* spp., forårsager størstedelen af de tilfælde, hvor zoonoser optræder hos mennesker. Der synes at være en tilbagegang i antallet af salmonellosetilfælde hos mennesker, navnlig af dem der forårsages af *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*, hvilket viser, at de pågældende bekæmpelsesforanstaltninger, der er truffet i

---

[1] EFT L 62 af 15.3.1993, s. 38. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).
[2] EFT L 113 af 30.4.1997, s. 9.
[3] EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 af 9.7.2002. s. 13).
[4] EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

▼B

Fællesskabet, har været vellykkede. Det antages imidlertid, at mange tilfælde aldrig rapporteres, og at de indsamlede data derfor ikke nødvendigvis giver et fuldstændigt billede af situationen.

(14) I sin udtalelse af 12. april 2000 om zoonoser gav Den Videnskabelige Komité for Veterinærforanstaltninger med henblik på Folkesundheden udtryk for, at de dengang gældende foranstaltninger til bekæmpelse af fødevarebårne zoonotiske infektioner var utilstrækkelige. Den fremførte desuden, at de epidemiologiske data, som medlemsstaterne indsamlede, var ufuldstændige og ikke fuldt ud sammenlignelige. Som følge heraf anbefalede komitéen at forbedre overvågningsordningerne, ligesom den påpegede muligheder for risikostyring.

(15) Det er derfor nødvendigt at forbedre de bestående systemer til bekæmpelse af specifikke zoonotiske agenser. Samtidigt vil de regler, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser, om ændring af Rådets beslutning 90/424/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 92/117/EØF ([1]) erstatte de overvågnings- og dataindsamlingsordninger, der er fastlagt ved direktiv 92/117/EØF.

(16) I princippet skal bekæmpelsen omfatte hele fødevarekæden »fra jord til bord«.

(17) Reglerne for en sådan bekæmpelse bør generelt være dem, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne om foder, dyresundhed og fødevarehygiejne.

(18) For visse zoonoser og zoonotiske agenser er det dog nødvendigt at fastsætte særlige krav til bekæmpelsen.

(19) Sådanne særlige krav bør baseres på mål for mindskelsen af forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser.

(20) Målene bør fastlægges for zoonoser og zoonotiske agenser i dyrepopulationer under særlig hensyntagen til deres hyppighed og den epidemiologiske udvikling i populationer af dyr og mennesker, foderstoffer og fødevarer, og til, hvor alvorlige de er for mennesker, samt til de mulige økonomiske virkninger, videnskabelige udtalelser og de foreliggende muligheder for ved relevante foranstaltninger at mindske deres forekomst. Om nødvendigt kan der fastsættes mål for andre led i fødevarekæden.

(21) For at sikre en virkeliggørelse af målene i rette tid bør medlemsstaterne udarbejde særlige bekæmpelsesprogrammer, som bør godkendes af Fællesskabet.

(22) Hovedansvaret for fødevaresikkerheden bør ligge hos fødevare- og foderstofvirksomhederne. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde til indførelse af bekæmpelsesprogrammer, der omfatter hele sektorer.

(23) I forbindelse med bekæmpelsesprogrammerne ønsker medlemsstaterne og fødevare- og foderstofvirksomhederne måske at anvende bestemte bekæmpelsesmetoder. Nogle metoder kan måske ikke accepteres, navnlig hvis de generelt hæmmer virkeliggørelsen af det opstillede mål, hvis de specifikt griber ind i de nødvendige testsystemer, eller hvis de giver anledning til potentielle risici for folkesundheden. Der bør derfor fastlægges passende procedurer, der gør det muligt for Fællesskabet at vedtage, at bestemte bekæmpelsesmetoder ikke må anvendes som led i bekæmpelsesprogrammer.

(24) Der kan også bestå eller udvikles bekæmpelsesmetoder, der ikke i sig selv er omfattet af specifikke fællesskabsbestemmelser om

([1]) Se side 31 i denne EUT.

▼B

produktgodkendelse, men som kunne medvirke til at nå målene for mindskelse af forekomsten af bestemte zoonoser og zoonotiske agenser. Det bør derfor være muligt at godkende anvendelsen af sådanne metoder på fællesskabsplan.

(25) Det vil være af afgørende betydning at sikre, at dyr ved fornyelse af besætninger kommer fra flokke eller besætninger, som har været underkastet bekæmpelsesforanstaltninger i overensstemmelse med kravene i denne forordning. Når et særligt bekæmpelsesprogram finder anvendelse, bør testresultaterne meddeles til køberen af dyrene. I den forbindelse bør der optages særlige krav i de relevante fællesskabsbestemmelser om handel inden for Fællesskabet og import fra tredjelande, navnlig vedrørende forsendelser af levende dyr og rugeæg. Direktiv 64/432/EØF, Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande ([1]) og Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg ([2]) samt for indførsel heraf fra tredjelande bør ændres i overensstemmelse hermed.

(26) Vedtagelse af denne forordning bør ikke berøre de yderligere garantier, der er vedtaget for Finland og Sverige ved disses tiltrædelse af Fællesskabet og bekræftet ved Kommissionens beslutning 94/968/EF ([3]), 95/50/EF ([4]), 95/160/EF ([5]), 95/161/EF ([6]), 95/168/EF ([7]) og Rådets beslutning 95/409/EF ([8]), 95/410/EF ([9]) og 95/411/EF ([10]). Denne forordning skal fastsætte en procedure for i en overgangsperiode at yde garantier til enhver medlemsstat, der har et godkendt nationalt bekæmpelsesprogram, som rækker ud over Fællesskabets minimumskrav vedrørende salmonella. Resultaterne af prøverne på levende dyr og rugeæg, der handles med en sådan medlemsstat, skal opfylde de kriterier, der er fastsat i dets nationale bekæmpelsesprogram. Fremtidig fællesskabslovgivning om fastsættelse af hygiejneregler for fødevarer af animalsk oprindelse vil fastsætte en tilsvarende procedure med hensyn til kød og konsumæg.

(27) Samtidig med gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af zoonoser i Fællesskabet skal tredjelande, der eksporterer til Fællesskabet, gennemføre tilsvarende foranstaltninger.

(28) Hvad angår bekæmpelse af salmonella viser de fleste foreliggende oplysninger, at fjerkræprodukter er en væsentlig kilde til salmonellose hos mennesker. Der bør derfor anvendes bekæmpelsesforanstaltninger ved produktionen af disse varer, hvorved der sker en udvidelse af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til direktiv 92/117/EØF. I forbindelse med produktionen af konsumæg er det vigtigt at træffe særlige foranstaltninger vedrørende markedsføring af produkter, der hidrører fra flokke, der ikke er konstateret fri for relevant salmonella. For fjerkrækøds vedkommende er det målet at markedsføre fjerkrækød, der med rimelig sikkerhed er fri for relevant salmonella. Fødevareproducenterne har brug for en overgangsperiode for at tilpasse sig til de

([1]) EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).
([2]) EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.
([3]) EFT L 371 af 31.12.1994, s. 36.
([4]) EFT L 53 af 9.3.1995, s. 31.
([5]) EFT L 105 af 9.5.1995, s. 40. Senest ændret ved beslutning 97/278/EF (EFT L 110 af 26.4.1997, s. 77).
([6]) EFT L 105 af 9.5.1995, s. 44. Senest ændret ved beslutning 97/278/EF.
([7]) EFT L 109 af 16.5.1995, s. 44. Senest ændret ved beslutning 97/278/EF.
([8]) EFT L 243 af 11.10.1995, s. 21. Senest ændret ved beslutning 98/227/EF (EFT L 87 af 21.3.1998, s. 14).
([9]) EFT L 243 af 11.10.1995, s. 25. Senest ændret ved beslutning 98/227/EF.
([10]) EFT L 243 af 11.10.1995, s. 29. Senest ændret ved beslutning 98/227/EF.

▼B

planlagte foranstaltninger, som kan ændres yderligere bl.a. på baggrund af videnskabelige risikovurderinger.

(29) Der bør udpeges nationale referencelaboratorier og EF-referencelaboratorier med henblik på rådgivning og bistand i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

(30) For at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning bør der fastsættes regler for EF-kontrol og -systemrevision i overensstemmelse med den øvrige fællesskabslovgivning på området.

(31) Der bør fastlægges passende procedurer for ændring af visse bestemmelser i denne forordning under hensyntagen til de tekniske og videnskabelige fremskridt og for vedtagelse af gennemførelses- og overgangsbestemmelser.

(32) For at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling bør det sikres, at der er et tæt og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i den stående komité, som er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ([1]).

(33) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([2]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning har til formål at sikre, at der træffes hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til opdagelse og bekæmpelse af salmonella og andre zoonotiske agenser på alle relevante trin i produktionen, forarbejdningen og distributionen og navnlig i den primære produktionsfase, herunder i foder, med henblik på at mindske forekomsten heraf og de risici, de indebærer for folkesundheden.

2. Denne forordning omfatter

a) vedtagelse af mål for mindskelse af forekomsten af bestemte zoonoser i dyrepopulationer

   i) i primærproduktionen, og

   ii) om nødvendigt også for de pågældende zoonoser og zoonotiske agenser i de efterfølgende led i fødevarekæden, herunder fødevarer og foder

b) godkendelse af særlige bekæmpelsesprogrammer, der udarbejdes af medlemsstaterne og ledere af fødevare- og foderstofvirksomheder

c) vedtagelse af særlige regler om bestemte bekæmpelsesmetoder, der anvendes til mindskelse af forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

d) vedtagelse af regler for handel i Fællesskabet med og import fra tredjelande af bestemte dyr og produkter heraf.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

a) primærproduktion til brug i private husholdninger eller

b) direkte levering fra producenten af små mængder primærprodukter til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer primærprodukterne direkte til den endelige forbruger.

4. Medlemsstaterne indfører i den nationale lovgivning bestemmelser for de aktiviteter, der er nævnt i stk. 3, litra b). De nationale bestemmelser skal sikre, at målene i denne forordning nås.

5. Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af mere specifikke fællesskabsbestemmelser om dyresundhed, dyrs ernæring, fødevarehygiejne, overførbare sygdomme hos mennesker, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, genteknologi og transmissible spongiforme encephalopatier.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder følgende definitioner:

1) definitionerne i forordning (EF) nr. 178/2002

2) definitionerne i direktiv 2003/99/EF, og

3) følgende definitioner:

a) *»besætning«:* et dyr eller gruppe af dyr, der holdes på en bedrift som en epidemiologisk enhed, og

b) *»flok«:* alt fjerkræ med samme sundhedsstatus, der holdes i samme rum eller samme indelukke, og som udgør en enkelt epidemiologisk enhed. For fjerkræ i bursystemer omfatter dette alle dyr, der er fælles om en given luftmængde.

Artikel 3

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder i forbindelse med denne forordning og giver Kommissionen meddelelse herom. Hvis en medlemsstat udpeger mere end en myndighed,

a) meddeler den Kommissionen, hvilken kompetent myndighed der fungerer som kontaktpunkt for kontakt med Kommissionen, og

b) sørger for, at de kompetente myndigheder samarbejder om at sikre en korrekt gennemførelse af kravene i denne forordning.

2. Den eller de kompetente myndigheder har navnlig ansvaret for:

a) udarbejdelse af de programmer, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 1, og af eventuelle ændringer heraf, som måtte vise sig nødvendige, især på baggrund af de tilvejebragte data og resultater

b) indsamling af de data, der er nødvendige for en evaluering af de anvendte midler og de opnåede resultater i forbindelse med det nationale bekæmpelsesprogram, jf. artikel 5, og årlig fremsendelse af disse data og resultater, herunder resultaterne af eventuelle gennemførte undersøgelser, til Kommissionen under iagttagelse af de regler, der er fastlagt i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/99/EF

▼B

c) gennemførelse af regelmæssig kontrol i fødevarevirksomhederne og, i nødvendigt omfang, i foderstofvirksomhederne med henblik på at kontrollere overholdelsen af denne forordning.

KAPITEL II

EF-MÅL

Artikel 4

EF-mål for mindskelse af forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser

1. Der opstilles EF-mål for mindskelse af forekomsten af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er opført i bilag I, kolonne 1, i de dyrepopulationer, der er anført i bilag I, kolonne 2, under hensyntagen til:

a) de erfaringer, der er gjort i forbindelse med eksisterende nationale foranstaltninger, og

b) de oplysninger, der er fremsendt Kommissionen eller Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet i henhold til de eksisterende fællesskabsbestemmelser, navnlig som led i de oplysninger, der er omhandlet i direktiv 2003/99/EF, særlig artikel 5 heri.

Målene og eventuelle ændringer heraf vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

2. De EF-mål, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte:

a) en angivelse i tal af enten

i) en maksimumsprocent for de epidemiologiske enheder, der fortsat er positive, og/eller

ii) en minimumsprocent for mindskelse af antallet af de epidemiologiske enheder, der fortsat er positive

b) en øverste tidsgrænse for, hvornår målet skal være nået

c) en definition af epidemiologiske enheder som nævnt i litra a)

d) en fastlæggelse af de kontrolordninger, der nødvendige for at efterprøve, om målet er nået, og

e) hvor det er relevant, en definition af serotyper af betydning for folkesundheden eller af andre subtyper af zoonoser eller zoonotiske agenser, der er opført i bilag I, kolonne 1, under hensyntagen til de generelle kriterier, der er anført i stk. 6, litra c), og de specifikke kriterier i bilag III.

3. EF-målene opstilles første gang inden for de respektive tidsfrister, der er angivet i bilag I, kolonne 4.

4. a) Kommissionen skal forelægge en cost-benefit-analyse for hvert EF-mål, den fastlægger. Denne analyse skal navnlig tage hensyn til kriterierne i stk. 6, litra c). Medlemsstaterne skal på opfordring yde Kommissionen al nødvendig bistand til, at den kan udarbejde analysen.

b) Før Kommissionen foreslår et EF-mål, skal den høre medlemsstaterne i den komité, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, om resultatet af sin analyse.

c) På baggrund af resultaterne af denne analyse og høringen af medlemsstaterne foreslår Kommissionen EF-mål, hvor det er hensigtsmæssigt.

5. Uanset stk. 2, litra e), og stk. 4 finder følgende regler dog anvendelse for fjerkræ i en overgangsperiode.

▼B

Det EF-mål, der opstilles for avlsflokke af *Gallus gallus* i denne overgangsperiode, omfatter de fem hyppigst forekommende salmonella-serotyper i forbindelse med salmonellose hos mennesker bestemt på grundlag af data, der er indsamlet via Fællesskabets overvågningssystemer. De EF-mål, der opstilles for æglæggende høner, slagtekyllinger og kalkuner i overgangsperioden omfatter *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*. Om nødvendigt kan disse mål dog udvides til andre serotyper på grundlag af resultaterne af en analyse, der gennemføres i overensstemmelse med stk. 4.

Overgangsperioden finder anvendelse på hvert EF-mål for mindskelsen af forekomsten af salmonella i fjerkræ. Den varer tre år i hvert tilfælde og begynder på den dato, der er nævnt i bilag I, kolonne 5.

6. a) Bilag I kan ændres efter proceduren i artikel 14, stk. 2, for de områder, der er nævnt i litra b), især under hensyntagen til kriterierne i litra c).

b) Ændringer til bilag I kan ændre rækkevidden af kravene til opstilling af EF-mål ved tilføjelse, indskrænkning eller ændring af de pågældende:

i) zoonoser eller zoonotiske agenser

ii) led i fødevarekæden og/eller

iii) dyrepopulationer.

c) De kriterier, der skal tages i betragtning, inden bilag I ændres, omfatter med hensyn til den pågældende zoonose eller zoonotiske agens:

i) dens hyppighed i populationer af dyr og mennesker, i foder og i fødevarer

ii) hvor alvorlig den er for mennesker

iii) dens økonomiske konsekvenser for sundhedssektoren med hensyn til både dyr og mennesker og for foder- og fødevaresektoren

iv) de epidemiologiske tendenser i populationer af dyr og mennesker samt på foder- og fødevareområdet

v) videnskabelige udtalelser

vi) den teknologiske udvikling, især med hensyn til afgørelsen af, hvor praktiske de disponible bekæmpelsesmuligheder er, og

vii) krav og tendenser vedrørende avlssystemer og produktionsmetoder.

7. Bilag III kan ændres eller suppleres efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

8. Kommissionen tager gennemførelsen af EF-målene op til revision og tager hensyn til denne revision, når den foreslår yderligere mål.

9. Foranstaltninger, der træffes for at nedbringe forekomsten af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er opført i bilag I, gennemføres i henhold til bestemmelserne i denne forordning og i bestemmelser, som vedtages i henhold hertil.

▼B

KAPITEL III

BEKÆMPELSESPROGRAMMER

Artikel 5

Nationale bekæmpelsesprogrammer

1. For at nå de EF-mål, der er omhandlet i artikel 4, opstiller medlemsstaterne nationale bekæmpelsesprogrammer for hver af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er opført i bilag I. Nationale bekæmpelsesprogrammer skal vedrøre zoonosernes geografiske fordeling inden for hver medlemsstat og de finansielle indvirkninger for primærproducenter og fødevare- og foderstofvirksomheder af indførelse af effektiv bekæmpelse.

2. De nationale bekæmpelsesprogrammer skal være fortløbende og mindst omfatte en periode på tre på hinanden følgende år.

3. De nationale bekæmpelsesprogrammer skal:

a) gøre det muligt at påvise zoonoser og zoonotiske agenser i overensstemmelse med de krav og minimumskrav til prøvetagning, der er fastlagt i bilag II

b) fastlægge ansvarsfordelingen mellem de kompetente myndigheder og lederne af fødevare- og foderstofvirksomheder

c) angive, hvilke bekæmpelsesforanstaltninger der skal træffes efter påvisning af zoonoser og zoonotiske agenser, navnlig med henblik på at beskytte folkesundheden, herunder gennemførelse af de særlige foranstaltninger, der er omhandlet i bilag II

d) åbne mulighed for en evaluering af de fremskridt, der opnås i henhold til deres bestemmelser, og for en fornyet overvejelse af disse programmer, navnlig på baggrund af resultaterne i forbindelse med påvisningen af zoonoser og zoonotiske agenser.

4. De nationale bekæmpelsesprogrammer skal mindst omfatte følgende led i fødevarekæden:

a) foderproduktion

b) primærproduktion af dyr

c) forarbejdning og tilberedning af animalske fødevarer.

5. De nationale bekæmpelsesprogrammer skal, som led i den offentlige kontrol, jf. bilag II, del A, i givet fald, omfatte bestemmelser om analysemetoder og -kriterier, som analyseresultaterne skal vurderes ud fra, til undersøgelse af dyr og rugeæg, der forsendes indenlands.

6. De krav og minimumskrav til prøvetagning, der er fastlagt i bilag II, kan ændres, tilpasses eller suppleres efter proceduren i artikel 14, stk. 2, især under hensyntagen til kriterierne i artikel 4, stk. 6, litra c).

7. Senest seks måneder efter fastlæggelsen af de EF-mål, der er omhandlet i artikel 4, forelægger medlemsstaterne Kommissionen deres nationale bekæmpelsesprogrammer og angiver de foranstaltninger, der skal gennemføres.

▼M2

For Bulgarien og Rumænien skal forelæggelsesdatoen være tiltrædelsesdatoen, når forelæggelsesdatoen for de andre medlemsstaters nationale bekæmpelsesprogrammer er passeret.

▼B

Artikel 6

Godkendelse af de nationale bekæmpelsesprogrammer

1. Når en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 5 har forelagt et nationalt bekæmpelsesprogram, råder Kommissionen over to måneder til at anmode den pågældende medlemsstat om yderligere relevante og nødvendige oplysninger. Medlemsstaten fremskaffer sådanne yderligere oplysninger inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Kommissionen afgør inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af sådanne yderligere oplysninger, eller hvis den ikke har anmodet om yderligere oplysninger, inden for en frist på seks måneder fra forelæggelsen af et bekæmpelsesprogram, om det er i overensstemmelse med de relevante forskrifter, især denne forordning.

2. Når Kommissionen har fastslået, at et nationalt bekæmpelsesprogram opfylder kravene, eller på anmodning af den medlemsstat, der har forelagt det, tages programmet under behandling så hurtigt som muligt, med henblik på godkendelse efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

3. Ændring af et program, som allerede er blevet godkendt i henhold til stk. 2, kan godkendes efter proceduren i artikel 14, stk. 2, for at tage hensyn til ændringer i situationen i den pågældende medlemsstat, navnlig på baggrund af de i artikel 5, stk. 3, litra d), nævnte resultater.

Artikel 7

Fødevare- og foderstofvirksomhedslederes bekæmpelsesprogrammer

1. Fødevare- og foderstofvirksomhedsledere eller organisationer, som repræsenterer disse, kan udarbejde bekæmpelsesprogrammer, der så vidt muligt dækker alle produktions-, forarbejdnings- og distributionsled.

2. Hvis lederne af fødevare- og foderstofvirksomheder eller deres organisationer ønsker, at deres bekæmpelsesprogrammer indgår i de nationale bekæmpelsesprogrammer, skal de forelægge deres bekæmpelsesprogrammer og eventuelle ændringer heraf for den kompetente myndighed i den medlemsstat, de er hjemmehørende i, til godkendelse. Hvis de pågældende aktiviteter finder sted i forskellige medlemsstater, skal programmerne godkendes særskilt for hver enkelt medlemsstat.

3. Den kompetente myndighed må kun godkende de i henhold til stk. 2 forelagte bekæmpelsesprogrammer, hvis den finder det godtgjort, at bekæmpelsesprogrammerne opfylder de relevante krav i bilag II og er i overensstemmelse med målene i det relevante nationale bekæmpelsesprogram.

4. Medlemsstaterne fører lister, som holdes ajour, over de godkendte bekæmpelsesprogrammer, som lederne af fødevare- og foderstofvirksomheder eller deres organisationer har opstillet. Disse lister stilles på anmodning til rådighed for Kommissionen.

5. Lederne af fødevare- og foderstofvirksomhederne eller deres organisationer meddeler regelmæssigt resultaterne af deres bekæmpelsesprogrammer til de kompetente myndigheder.

KAPITEL IV

BEKÆMPELSESMETODER

Artikel 8

Særlige bekæmpelsesmetoder

1. På Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat og efter proceduren i artikel 14, stk. 2,

▼B

a) kan det besluttes, at særlige bekæmpelsesmetoder kan eller skal anvendes til mindskelse af forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser i primærproduktionen af dyr og i andre led i fødevarekæden

b) kan der vedtages regler om betingelserne for anvendelsen af de i litra a) nævnte metoder

c) kan der vedtages nærmere regler om de nødvendige dokumenter og procedurer og om mindstekrav i forbindelse med de metoder, der er nævnt i litra a), og

d) kan det besluttes, at visse særlige bekæmpelsesmetoder ikke må anvendes som led i bekæmpelsesprogrammerne.

2. De i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede bestemmelser gælder ikke for metoder, hvor der anvendes stoffer eller teknikker, som er omfattet af fællesskabsbestemmelserne om dyrs ernæring, tilsætningsstoffer til fødevarer eller veterinærlægemidler.

KAPITEL V

HANDEL

Artikel 9

Handel inden for Fællesskabet

1. Senest fra de datoer, der er fastsat i bilag I, kolonne 5, skal oprindelsesflokke og -besætninger af de arter, der er anført i kolonne 2, kontrolleres for de zoonoser og zoonotiske agenser, der er opført i kolonne 1, inden der fra den fødevarevirksomhed, der er oprindelsesbedrift, afsendes levende dyr eller rugeæg. Kontroldatoen og -resultatet skal fremgå af de relevante sundhedscertifikater, der er fastsat regler om i fællesskabslovgivningen.

2. Bestemmelsesmedlemsstaten kan efter proceduren i artikel 14, stk. 2, bemyndiges til i en overgangsperiode at kræve, at resultaterne af afsendelsesmedlemsstatens kontrol, der skal henvises til i de respektive sundhedscertifikater ved forsendelse af dyr og rugeæg, opfylder de samme kriterier for så vidt angår salmonella som dem, der i det nationale program, jf. artikel 5, stk. 5, er godkendt for forsendelser inden for medlemsstatens eget område.

Bemyndigelsen kan trækkes tilbage efter samme procedure.

3. De særlige foranstaltninger for så vidt angår salmonella, der fandt anvendelse på levende dyr afsendt til Finland og Sverige inden denne forordnings ikrafttræden, skal fortsat gælde, som om der var givet tilladelse hertil i henhold til stk. 2.

4. Der kan efter proceduren i artikel 14, stk. 2, fastsættes særlige regler for medlemsstaternes fastlæggelse af de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, og i stk. 2 i nærværende artikel, jf. dog artikel 5, stk. 6.

Artikel 10

Import fra tredjelande

1. For at blive optaget eller forblive på listerne over de tredjelande, hvorfra medlemsstaterne i henhold til fællesskabslovgivningen har tilladelse til at importere de dyr eller rugeæg, der er omfattet af denne forordning, skal det pågældende tredjeland for den relevante art eller kategori fra de datoer, der er anført i bilag I, kolonne 5, forelægge Kommissionen et program svarende til dem, der er omhandlet i artikel 5, som skal godkendes i overensstemmelse med denne artikel. Programmet skal indeholde nærmere oplysninger om de garantier, som landet giver med hensyn til kontrol med zoonoser og zoonotiske

▼B

agenser. Disse garantier skal mindst svare til de garantier, der følger af denne forordning. Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor skal være nært inddraget i kontrollen af, at der findes tilsvarende bekæmpelsesprogrammer i tredjelande.

2. Programmerne godkendes efter proceduren i artikel 14, stk. 2, forudsat at det objektivt godtgøres, at de foranstaltninger, der er beskrevet i programmet, svarer til de relevante gældende fællesskabskrav. Efter samme procedure kan der tillades andre garantier end dem, der følger af denne forordning, for så vidt de ikke er gunstigere end dem, der gælder for handel inden for Fællesskabet.

3. De tidsfrister, der ifølge artikel 5, stk. 7, og artikel 6, stk. 1, gælder for indgivelse og godkendelse af programmer, finder også anvendelse for tredjelande, med hvilke der foregår en regelmæssig samhandel. For tredjelande, med hvilke samhandel etableres eller genetableres, gælder de tidsfrister, der er fastsat i artikel 6.

4. Oprindelsesflokke og -besætninger af de arter, der er anført i bilag I, kolonne 2, skal kontrolleres, inden der fra den fødevarevirksomhed, der er oprindelsesbedrift, afsendes levende dyr eller rugeæg. Flokke og besætninger skal kontrolleres for de zoonoser og zoonotiske agenser, der er opført i bilag I, kolonne 1, eller, hvis det er nødvendigt for at nå målet om tilsvarende garantier i stk. 1, for de zoonoser og zoonotiske agenser, der bestemmes efter proceduren i artikel 14, stk. 2. Kontroldatoen og -resultatet skal anføres i den pågældende importlicens, og de importlicensmodeller, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, ændres i overensstemmelse hermed.

5. Den endelige bestemmelsesmedlemsstat kan efter proceduren i artikel 14, stk. 2, bemyndiges til i en overgangsperiode at kræve, at resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i stk. 4, opfylder de samme kriterier som dem, der er fastlagt i medlemsstatens eget nationale program, jf. artikel 5, stk. 5. Bemyndigelsen kan trækkes tilbage, og der kan efter proceduren i artikel 14, stk. 2, fastsættes særlige regler vedrørende sådanne kriterier, jf. dog artikel 5, stk. 6.

6. For at blive optaget eller forblive på listerne over de tredjelande, hvorfra medlemsstaterne i henhold til fællesskabslovgivningen har tilladelse til at importere de produkter, der er omfattet af denne forordning, skal det pågældende tredjeland for den relevante produktkategori forelægge Kommissionen garantier svarende til dem, der er fastsat i denne forordning.

KAPITEL VI

LABORATORIER

Artikel 11

Referencelaboratorier

1. Efter proceduren i artikel 14, stk. 2, udpeges EF-referencelaboratorier til analyse og undersøgelse af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er anført i bilag I, kolonne 1.

2. EF-referencelaboratoriernes ansvarsområder og opgaver fastlægges efter proceduren i artikel 14, stk. 2, navnlig hvad angår samordningen af deres aktiviteter med de nationale referencelaboratoriers aktiviteter.

3. Medlemsstaterne udpeger nationale EF-referencelaboratorier for analyse og undersøgelse af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er anført i bilag I, kolonne 1. Laboratoriernes navne og adresser meddeles til Kommissionen.

4. Visse af de nationale referencelaboratoriers ansvarsområder og opgaver kan fastlægges efter proceduren i artikel 14, stk. 2, navnlig hvad angår samordningen af deres aktiviteter med de aktiviteter, som

▼B

i medlemsstaterne udføres af de relevante laboratorier, der er udpeget i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a).

Artikel 12

Godkendelse af laboratorier, kvalitetskrav og godkendte undersøgelsesmetoder

1. De laboratorier, der deltager i bekæmpelsesprogrammer i henhold til artikel 5 og 7, skal for så vidt angår analyse af prøver med henblik på kontrol af tilstedeværelse af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er anført i bilag I, kolonne 1:

a) være udpeget af den ansvarlige myndighed, og

b) anvende kvalitetssikringssystemer, som er i overensstemmelse med kravene i den gældende EN/ISO-standard, senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden eller inden 24 måneder efter tilføjelsen af nye zoonoser eller zoonotiske agenser i bilag I, kolonne 1.

2. Laboratorierne skal med regelmæssige mellemrum deltage i sammenlignende prøver, der tilrettelægges eller samordnes af det nationale referencelaboratorium.

3. Undersøgelser for tilstedeværelse af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er anført i bilag I, kolonne 1, gennemføres efter metoder og protokoller, der er anbefalet som referencemetoder af internationale standardiseringsorganer.

Der kan anvendes alternative metoder, hvis de er blevet valideret i overensstemmelse med internationalt anerkendte regler og giver resultater, der svarer til dem, der opnås ved de pågældende referencemetoder.

Andre undersøgelsesmetoder kan om fornødent godkendes efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

KAPITEL VII

GENNEMFØRELSE

Artikel 13

Gennemførelsesbestemmelser og overgangsforanstaltninger

Der kan efter proceduren i artikel 14, stk. 2, vedtages hensigtsmæssige overgangs- eller gennemførelsesbestemmelser, herunder nødvendige ændringer af de pågældende sundhedscertifikater.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 178/2002 (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 15

Høring af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet

Kommissionen hører Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet om ethvert spørgsmål inden for denne forordnings anvendelsesområde, der kan have betydelig indvirkning på folkesundheden, især inden den foreslår EF-mål i overensstemmelse med artikel 4 eller særlige bekæmpelsesmetoder i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 16

Rapport om de finansielle ordninger

1. Kommissionen forelægger senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Denne rapport skal omhandle:

a) de gældende ordninger på fællesskabsplan og nationalt plan til finansiering af foranstaltninger, der er truffet med henblik på at kontrollere zoonoser og zoonotiske agenser, og

b) den virkning, som sådanne ordninger har for så vidt angår disse foranstaltningers effektivitet.

3. Kommissionen lader om fornødent rapporten være ledsaget af relevante forslag.

4. Medlemsstaterne yder på anmodning Kommissionen al den bistand, som er nødvendig for at gøre det muligt for den at udarbejde rapporten.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

EF-kontrol

1. Eksperter fra Kommissionen foretager i samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kontrol på stedet for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning, bestemmelser, der vedtages i henhold hertil, og eventuelle beskyttelsesforanstaltninger anvendes ensartet. Det påhviler den medlemsstat, på hvis område kontrollen foretages, at give eksperterne den nødvendige bistand, for at disse kan udføre deres arbejde. Kommissionen informerer den ansvarlige myndighed om resultatet af kontrollen.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om proceduren for samarbejdet med de ansvarlige nationale myndigheder, fastlægges efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra seks måneder efter dens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Bestemte zoonoser og zoonotiske agenser, for hvilke der i henhold til artikel 4 skal opstilles EF-mål for mindskelse af forekomsten

1. Zoonose eller zoonotisk agens	2. Dyrepopulation	3. Led i fødevarekæden	4. Sidste frist for opstilling af mål (*)	5. Sidste frist for iværksættelse af kontrollen
Alle sereotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Avlsflokke af *Gallus gallus*	Primærproduktion	►**M1** 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden ◄	18 måneder efter den dato, der nævnes i kolonne 4
Alle sereotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Æglæggere	Primærproduktion	24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden	18 måneder efter den dato, der nævnes i kolonne 4
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Slagtekyllinger	Primærproduktion	36 måneder efter denne forordnings ikrafttræden	18 måneder efter den dato, der nævnes i kolonne 4
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Kalkuner	Primærproduktion	48 måneder efter denne forordnings ikrafttræden	18 måneder efter den dato, der nævnes i kolonne 4
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Besætninger af slagtesvin	Slagtning	48 måneder efter denne forordnings ikrafttræden	18 måneder efter den dato, der nævnes i kolonne 4
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Besætninger af avlssvin	Primærproduktion	60 måneder efter denne forordnings ikrafttræden	18 måneder efter den dato, der nævnes i kolonne 4

(*) Disse datoer forudsætter, at der foreligger sammenlignelige oplysninger om forekomsten mindst 6 måneder før opstillingen af målet. Hvis der ikke foreligger sådanne oplysninger, skal datoen for opstillingen af målet udskydes tilsvarende.

▼B

BILAG II

BEKÆMPELSE AF DE I BILAG I ANFØRTE ZOONOSER OG ZOONOTISKE AGENSER

A. **Generelle krav til nationale bekæmpelsesprogrammer**

I programmet tages der hensyn til arten af den pågældende zoonose og/eller zoonotiske agens og medlemsstatens særlige situation, og det skal:

a) angive programmets formål under hensyntagen til betydningen af den pågældende zoonose eller zoonotiske agens

b) opfylde minimumskravene til prøvetagning i del B

c) opfylde de særlige krav i del C til E, når det er relevant, og

d) indeholde en nærmere angivelse af følgende punkter:

1. *Generelt*

1.1. De konstaterede tilfælde af den pågældende zoonose eller zoonotiske agens i medlemsstaten med særlig henvisning til de resultater, der er opnået ved overvågning i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF.

1.2. Det geografiske område eller, hvis det er relevant, de epidemiologiske enheder, hvor programmet vil blive gennemført.

1.3. De relevante kompetente myndigheders opbygning og organisering.

1.4. Godkendte laboratorier, hvor de under programmet indsamlede prøver analyseres.

1.5. Metoder, der anvendes til undersøgelse af zoonoser og zoonotiske agenser.

1.6. Den officielle kontrol (herunder prøvetagningsordninger) af foderstoffer, flokke og/eller besætninger.

1.7. Den officielle kontrol (herunder prøvetagningsordninger) i andre led i fødevarekæden.

1.8. De foranstaltninger, de kompetente myndigheder har truffet med hensyn til dyr eller produkter, hvori der er påvist zoonoser eller zoonotiske agenser, navnlig med henblik på beskyttelse af folkesundheden, samt eventuelle forebyggende foranstaltninger, som er blevet truffet, f.eks. vaccination.

1.9. Den relevante nationale lovgivning, herunder eventuelle nationale bestemmelser vedrørende de aktiviteter, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, litra b).

1.10. Eventuel økonomisk bistand til fødevare- og foderstofvirksomheder i forbindelse med det nationale bekæmpelsesprogram.

2. *Vedrørende fødevare- og foderstofvirksomheder, der er omfattet af programmet*

2.1. Strukturen i produktionen af de pågældende dyrearter og produkter heraf.

2.2. Foderproduktionens struktur.

2.3. Relevante retningslinjer for god landbrugspraksis inden for husdyrhold eller andre retningslinjer (obligatoriske eller frivillige) i det mindste med beskrivelse af:

— hygiejneforanstaltninger på bedrifterne

— foranstaltninger til forebyggelse af infektioner, der indføres via dyr, foder, drikkevand eller medarbejdere på bedriften, og

— hygiejne ved transport af dyr til og fra bedrifterne.

2.4. Rutinemæssigt veterinærtilsyn med bedrifterne.

2.5. Registrering af bedrifterne.

2.6. Føring af fortegnelser på bedrifterne.

2.7. Dokumenter, der skal ledsage dyrene ved afsendelse.

▼B

2.8. Andre relevante foranstaltninger til sikring af, at dyrene kan spores.

B. **Minimumskrav til prøvetagning**

1. Når det i artikel 5 omhandlede relevante bekæmpelsesprogram er blevet godkendt, skal lederen af fødevarevirksomheden lade foretage prøvetagninger, der analyseres med henblik på kontrol for de zoonoser og zoonotiske agenser, der er anført i bilag I, kolonne 1, under overholdelse af følgende minimumskrav til prøvetagningen, der er anført i følgende skema:

1. Zoonose eller zoonotisk agens	2. Dyrepopulation	3. Prøveudtagningen skal omfatte følgende produktionsled
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Avlsflokke af *Gallus gallus*	
	— flokke under opdræt	— daggamle kyllinger — fire uger gamle — to uger inden flytning til æglægnings-fase eller -enhed
	— avlsflokke, voksne dyr	— hver anden uge i æglægningsperioden
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Æglæggere	
	— flokke under opdræt	— daggamle kyllinger — hønniker to uger inden flytning til æglægningsfase eller -enhed
	— æglæggerflokke	— hver femtende uge i æglægningsperioden
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Slagtekyllinger	— fjerkræ, der sendes til slagtning (*)
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Kalkuner	— fjerkræ, der sendes til slagtning (*)
Alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden	Svinebesætninger: — avlssvin — slagtesvin	 — dyr, der sendes til slagtning, eller slagtekroppe på slagteriet — dyr, der sendes til slagtning, eller slagtekroppe på slagteriet

(*) Resultatet af analysen af prøverne skal kendes, inden dyrene sendes til slagtning.

2. Kravene i punkt 1 berører ikke kravene i fællesskabslovgivningen om undersøgelse før slagtning.

3. Resultatet af analysen skal registreres sammen med følgende oplysninger:

a) dato og sted for prøvetagningen og

b) identifikation af flokken/besætningen.

4. Der må ikke anvendes immuntest, hvis dyrene er blevet vaccineret, medmindre det er bevist, at vaccinen ikke indvirker på den anvendte testmetode.

▼B

C. **Særlige krav for avlsflokke af *Gallus gallus***

1. Foranstaltningerne i punkt 3-5 træffes, når som helst analysen af prøver i henhold til del B viser, at der forekommer *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* i fjerkræet i en avlsflok af *Gallus gallus*, jf. punkt 2.

2. a) Hvis den kompetente myndighed har godkendt den analysemetode, der anvendes til prøver, der udtages i henhold til del B, kan den kræve, at de i punkt 3-5 omhandlede foranstaltningerne træffes, når en sådan analyse viser forekomst af *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*.

   b) Ellers træffes foranstaltningerne i punkt 3-5, når som helst den kompetente myndighed bekræfter en mistanke om forekomst af *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* på baggrund af analysen af prøver i henhold til del B.

3. Ikke-rugede æg fra flokken destrueres.

   Sådanne æg må imidlertid anvendes til konsum, hvis de behandles på en måde, der sikrer, at *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* fjernes i overensstemmelse med fællesskabsreglerne om fødevarehygiejne.

4. Alt fjerkræ, herunder daggamle kyllinger, i flokken slagtes eller destrueres på en sådan måde, at risikoen for spredning af salmonella mindskes mest muligt. Slagtning skal ske i henhold til fællesskabsreglerne om fødevarehygiejne. Produkter fremstillet af sådant fjerkræ kan markedsføres med henblik på konsum i henhold til fællesskabsreglerne om fødevarehygiejne og del E, når denne er trådt i kraft. Hvis disse produkter ikke er bestemt til konsum, skal de anvendes eller bortskaffes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ([1]).

5. Hvis der på et rugeri fortsat befinder sig rugeæg fra flokke, hos hvilke der forekommer *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*, skal disse æg destrueres eller behandles i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002.

D. **Særlige krav for flokke af æglæggende høns**

1. Med virkning fra 72 måneder efter denne forordnings ikrafttræden må æg ikke anvendes til direkte konsum (som konsumæg), medmindre de stammer fra en erhvervsflok af æglæggende høns, der er omfattet af et nationalt program opstillet i henhold til artikel 5, og som ikke er ramt af officielle begrænsninger.

2. Æg, der stammer fra flokke med ukendt sundhedsstatus, og som mistænkes for at være inficerede, og æg fra inficerede flokke må kun anvendes til konsum, hvis de behandles på en måde, der sikrer, at alle serotyper af salmonella af betydning for folkesundheden fjernes i overensstemmelse med fællesskabsreglerne om fødevarehygiejne.

3. Når fjerkræ fra inficerede flokke slagtes eller destrueres, skal der tages skridt til at mindske risikoen for spredning af zoonoser mest muligt. Slagtning skal ske i henhold til fællesskabsreglerne om fødevarehygiejne. Produkter fremstillet af sådant fjerkræ kan markedsføres med henblik på konsum i henhold til fællesskabslovgivningen om fødevarehygiejne og del E, når denne er trådt i kraft. Hvis disse produkter ikke er bestemt til konsum, skal de anvendes eller bortskaffes i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002.

E. **Særlige krav for fersk kød**

1. Med virkning fra 84 måneder efter denne forordnings ikrafttræden må fersk fjerkrækød fra dyr, der er nævnt i bilag I, ikke markedsføres med henblik på konsum, medmindre det opfylder følgende kriterium:

   »Salmonella: ingen i 25 g.«

2. Inden 72 måneder efter denne forordnings ikrafttræden opstilles der efter proceduren i artikel 14, stk. 2, detaljerede regler for dette kriterium. Disse regler skal navnlig omhandle prøvetagningsordninger og analysemetoder.

3. Det i punkt 1 omhandlede kriterium gælder ikke fersk fjerkrækød, der er bestemt til industriel varmebehandling eller anden behandling, der kan fjerne salmonella i overensstemmelse med fællesskabsreglerne om fødevarehygiejne.

([1]) EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 808/2003 (EUT L 117 af 13.5.2003, s. 1).

▼B

BILAG III

Særlige kriterier til bestemmelse af salmonella-serotyper af betydning for folkesundheden

Når det bestemmes, hvilke salmonella-serotyper af betydning for folkesundheden EF-målene skal gælde for, skal der tages hensyn til følgende kriterier:

1. de hyppigst forekommende salmonella-serotyper i forbindelse med salmonellose hos mennesker, på grundlag af data, der er indsamlet via Fællesskabets overvågningssystemer
2. infektionsvejen (dvs. serotypens forekomst i relevante dyrepopulationer og foderstoffer)
3. om en serotype i den senere tid har vist en evne til hurtig at sprede sig og forårsage sygdom hos mennesker og dyr
4. om en serotype udviser øget virulens, f.eks. med hensyn til invasivitet eller resistens over for behandling af infektioner hos mennesker.